

در واقع باید بپذیریم عجله با جنس فناوری تطبیقی ندارد. اگر به این باور برسیم که جنس فناوری زمانبر است، فعالیت‌های خوبی که انجام شده به نحوی زیر سایه برخی قضاوت‌ها قرار می‌گیرد که دیده نمی‌شود.

گفتنی است، فناوری باریسک نیز همراه است. در کل دنیا ریسک در فناوری عدد بالایی دارد و اینطور نیست که به طور قطعی در طرح‌های فناورانه بگوییم صددرصد با موفقیت همراه‌اند. به عنوان مثال فرض کنید از هر ۱۰ استارت‌آپ، یکی دو تا موفق می‌شوند و ۷۰ الی ۸۰ درصد آنها تجربه ناموفق است. بنابراین ریسک بالا، خاصیت طرح‌های فناورانه است.

دانشگاه صنعت نفت بیش از ۶۰ سال سابقه دارد که دارای آزمایشگاه و خدمات علمی است. بعد از ۲۰ الی ۳۰ سال، یعنی در سال‌های ۶۸-۱۳۶۷ تبدیل به پژوهشگاه و از آن زمان به یک فضای خاص برای ارائه خدمات تبدیل شد.

زمانی که دانشگاه به پژوهشگاه تبدیل می‌شود از دو منظر به آن نگریسته می‌شود؛ یکی اینکه به لحاظ ساختار و کارمندی و همچنین به لحاظ مباحث حقوق و دستمزد و هزینه، زیرمجموعه وزارت نفت یا شرکت ملی نفت قرار دارد و به لحاظ مباحث علمی، زیرمجموعه وزارت علوم است.

شاید بتوان گفت بخشی از سینوسی بودن مسیر پژوهشگاه‌ها نشأت گرفته از همین شرایطی است که تجربه می‌کند. از آنجا که نام این پژوهشگاه صنعت نفت است، بنابراین طیفی از کل طیف فعالیت‌های صنعت نفت را تا حدودی پوشش می‌داده و می‌دهد.

به طور کلی می‌توان گفت از زمین‌شناسی و اکتشاف گرفته تا حفاری، استخراج نفت و گاز، افزایش تولید نفت و گاز و فراورش نفت و گاز در این طیف قرار دارند.

سه پردیس داریم که سه پژوهشگاه ذیل آنها فعالیت دارند که عبارتند از پردیس بالادستی، پردیس پایین‌دستی و انرژی و محیط زیست.

نحوه فعالیت پردیس‌ها هم این‌گونه است که یک‌سری خدمات در آنها، خدمات حاکمیتی است، یعنی به مسائل مرتبط با صادرات نفت و همچنین بحث واردات کمک می‌کنیم.

اگر اکنون در صنعت محصولاتی را مشاهده می‌کنیم که به واسطه دانش پژوهشگاه به درستی کار می‌کنند، در واقع به این معناست که مقدمات آن از ۱۵ سال قبل کلید خورده است، اما الان از نتیجه آن بهره می‌بریم

احصای توانمندی است، معرفی شده است. البته لازم به ذکر است، تمام بخش‌های اجرایی کشور از جمله پژوهشگاه و صنعت نفت نوسان دارند. همچنین باید بدانیم جنس فناوری، جنس فعالیت بلند مدت است که پذیرش این موضوع هنوز در جامعه دشوار است. به عنوان مثال ممکن است کاری که اکنون قصد انجام آن را داریم، ۱۰ سال دیگر به نتیجه برسد که در ادبیات سیاسی به این دوره ۱۰ ساله، دو دولت و نیم گفته می‌شود.

اگر اکنون در صنعت محصولاتی را مشاهده می‌کنیم که به واسطه دانش پژوهشگاه به درستی کار می‌کنند، در واقع به این معناست که مقدمات آن از ۱۵ سال قبل کلید خورده است، اما الان از نتیجه آن بهره می‌بریم.

بار آموزشی را نداشته باشند و بتوانند به سمت پژوهش‌های کاربردی حرکت کنند.

با توجه به اینکه تقاضای پژوهشگاه دانشی است، چرا باید در سایه باشد؟

این نظر در مورد پژوهشگاه هم درست و هم اشتباه است. از آن جهت درست است که به طور کلی سیستم‌های دانشی شاید به لحاظ آن فرهنگ تعالی که در فرهنگ ما وجود دارد مشتاق نیستند خودشان را چندان معرفی کنند.

انسان‌های توانمند در کشور اصولاً تمایلی به ارائه خودشان در سطح بیرونی ندارند که این موضوع در محیط فردی می‌تواند خوب باشد، اما در محیط سازمانی اصلاً خوب نیست. در پژوهشگاه کارهای خوبی انجام شده است. شاید این کارها به فراخور شایستگی انجام آن کار، آن هم در یک اتمسفر فناوری که پشت صحنه آن،